

1972 spalio 7 d., ISKCON Los Angeles

Vieną vakarą sode Šrila Prabhupada pažiūrėjo dangų ir paklausė:

- Taigi, ar dangus yra Krišnos spalvos?
- 'Krsnos knygoje' sakoma, jog Krišna yra tamsiai mėlynas, it lietaus kupinas audros debesis, - atsakė mokinys.
- Dangus yra Krišnos spalvos, - atsakė Prabhupada, - tai šviesa, sklindanti iš spindinčio Krišnos kūno, padaro dangų mėlynu.

Dažnai, pabuvęs sode, Šrila Prabhupada eidavo į savo kambarį ir klausydavosi rytmetinės Šrimad Bhagavatam paskaitos įrašo. Kartais jis paprašydavo manęs pririnkti jazminų žiedų, augančių krūmuose netoliese Prabhupados sodo. Gėlių kvapas būdavo ypatingai stiprus naktimis. Vieną naktį, beuostydamas žalią šakelę su žiedais, jis pasakė:

- Ach, tai yra Krišna.

Aš dažnai vakarais atnešdavau jazminų į Prabhupados miegamąjį. Jis kartas nuo karto juos pauostydavo masažo metu. Vėliau pernakt juos laikydavo ant savo pagalvės (prie nosies). Sekantį rytą aš rasdavau gėles lygiai toje pačioje vietoje ant pagalvės, kur jos buvo padėtos praeitą naktį. Gėlės būdavo kaip niekada gaivios ir kvapnios, atrodė, jog būtų ką tik nuskintos. Jo Dieviškoji Malonybė visuomet mums rodė, kad Krišna yra kiekvienoje šios materialios kūrinijos dalyje.“